

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9XCdo/10/2017
Identifikačné číslo spisu:	6812206683
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6812206683.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6C/321/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. mája 2017, sp. zn. 13 Co 193/2017, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca /ďalej okresný súd/ uznesením z 30. apríla 2013, č. k. 6C/321/2012-34 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti vo výške 66,- eur podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

2. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici /ďalej krajský súd/ uznesením z 31. marca 2014, sp. zn. 13 Co 1006/2013, odmietol ako oneskorene podané.

3. Na podklade dovolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2014, sp. zn. 13 Co 1006/2013 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, pretože odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané a tým jej

odňal možnosť konať pred súdom.

4. Po zrušení rozhodnutia Krajský súd v Banskej Bystrici opätovne rozhodol o odvolaní žalobkyne a uznesením z 26. mája 2017, č. k. 13 Co 193/2017-170 potvrdil uznesenie, ktorým okresný súd uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti. Krajský súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v žalobkyňou podanej žalobe aj o námietku zaujatosti, ktorá podlieha poplatkovej povinnosti; za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku. Zároveň zdôraznil, že vecné oslobodenie určitého konania podľa § 4 ods.1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch sa nevzťahuje aj na oslobodenie od povinnosti platiť súdny poplatok za námietku zaujatosti.

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bola potvrdená povinnosť žalobkyne zaplatiť súdny poplatok 66 Eur za vznesenú námietku zaujatosti, podala žalobkyňa dovolanie. Dovolanie proti napadnutému uzneseniu podala žalobkyňa z dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. f/ a e/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“). Podľa dovolateľky jej bolo nesprávnym procesným postupom znemožnené aby uskutočňovala jej príslušné procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.) a rozhodoval vylúčený sudca a bol súd nesprávne obsadený (§ 420 písm. e/ C. s. p.). Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť. Zároveň dovolaciemu súdu navrhla, aby prerušil dovolacie konanie a predložil Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a Sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch s Ústavou Slovenskej republiky, pretože podľa jej názoru poplatok za námietku zaujatosti má faktickú povahu poplatku za vyjadrenie k otázke nestrannosti zákonného sudcu.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) prostredníctvom zamestnanca s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, preto dovolanie odmietol (§ 447 písm. c/ CSP). Nestotožnil sa ani s návrhom žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods.1 písm. b/ C. s. p. a preto ho zamietol.

7. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustné proti akémukoľvek rozhodnutiu odvolacieho súdu, ale len voči takému proti ktorému to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

8. V danom prípade žalobkyňa podala dovolanie z dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ a e/ C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bola potvrdená jej povinnosť zaplatiť súdny poplatok 66 € za vznesenú námietku zaujatosti. Dovolanie z dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 420 C. s. p. je ale prípustné iba proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí. Rozhodnutie napadnuté žalobkyňou dovolaním nie je rozhodnutím vo veci samej - o merite jej žaloby a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, napr. zastavuje konanie o jej žalobe. Keďže žalobkyňa podala dovolanie z dôvodov podľa § 420 písm. f/ a e/ C. s. p. proti uzneseniu, ktorým bola potvrdená jej poplatková povinnosť, podala žalobkyňa dovolanie proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je z ňou uvedených dovolacích dôvodov prípustné podať dovolanie. Zároveň dovolací súd poukazuje na dôvodovú správu k § 420 C. s. p., podľa ktorej zámerom predkladateľa zákona bolo „obmedziť možnosť podať dovolanie len na meritórne rozhodnutia (rozsudkové výroky) a z nemeritórnych len voči tým, ktorými sa konanie končí (odmietnutie, zastavenie a pod)“. S prihliadnutím na viazanosť dovolacieho súdu uplatnenými dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.), súd už ďalšie dôvody na odôvodnenie svojho rozhodnutia neuvádza.

9. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

10. Najvyšší súd návrhu žalobkyne na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

nevyhovelo a tento zamietol, pretože položku 17a sadzobníka, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, nepovažuje za rozpornú s Ústavou Slovenskej republiky a jej článkom 46 ods. 1.

11. S argumentáciou žalobkyne, že zavedenie poplatku za námietku zaujatosti jej bráni vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu sa nestotožňuje z nasledovných dôvodov. Položka 17a bola do sadzobníka znovu zavedená zákonom č 621/2005 Z. z., pretože dochádzalo k zneužívaniu inštitútu námietky zaujatosti a tak k zbytočnému predlžovaniu konania. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu predmetný poplatok by mal mať povahu kaucie, ktorá by sa mala poplatníkovi vrátiť, ak námietku podal odôvodnene. Tento zámer zákonodarcu sa premietol aj do ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého sa poplatok za námietku zaujatosti uplatnenú účastníkom konania vráti, ak uplatnil námietku zaujatosti odôvodnene. Takéto obmedzenie je podľa dovolacieho súdu primerané a prispieva aj k zachovaniu iného ústavou zaručeného práva, a to práva na prerokovanie veci v primeranej lehote. Navyše dodáva, že otázkou vzťahu medzi právom na prístup k súdu a povinnosťou strany konania zaplatiť súdny poplatok sa zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v rozsudku zo dňa 19. júna 2001, č. sťažnosti 28249/95, vo veci Kreuz proti Poľsku uviedol, že nikdy nevyhlásil možnosť, že záujmy riadneho chodu justície môžu odôvodňovať zavedenie finančného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu a konštatoval, že požiadavku zaplatiť súdny poplatok v súdnom konaní nemožno pokladať za obmedzenie práva účastníka na prístup k súdu, ktoré je nezlučiteľné per se s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (odseky 59, 60).

12. Keďže dovolanie žalobkyne bolo odmietnuté, rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania v konaní úspešnej protistrany - žalovanej, súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p., už bližšie neodôvodňuje. O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.